

Dobrzyń Nad Wisłą ^[1]

Wysłane przez admin w ndz., 2016-04-10 22:40

Opis:

Miasto na prawym brzegu Wisły, położone przy wschodniej granicy województwa kujawsko-pomorskiego. Odwiedzając Dobrzyń nad Wisłą trudno jest sobie wyobrazić, że kiedyś to było duże i ważne dla regionu miasto, od którego nazwy wywodzi się określenie całej ziemi dobrzyńskiej. W XI wieku znajdował się tu silny gród Mazowszan, wymieniany po raz pierwszy w dokumencie wystawionym w 1065 r. dla klasztoru w Mogilnie, położonym między Gnieznem a Inowrocławiem. We wczesnym średniowieczu w Dobrzyniu rezydował kasztelan. W 1228 r. książę Konrad Mazowiecki osadził w miejscowości, założony przez siebie, zakon rycerski Dobrzyńców, mający bronić granic księstwa przed Prusami. Po czterech latach konwent połączył się jednak z Krzyżakami, co wywołało niezadowolenie ze strony księcia, który już w 1235 r. odbił Dobrzyń. W 1239 r. miejscowość uzyskała prawa miejskie, ale w XIII i XIV wieku było wielokrotnie niszczone przez wojny. Rolę stolicy ziemi dobrzyńskiej stopniowo przejęło Lipno. Odnowienie praw miejskich w 1519 r. przez Zygmunta I Starego, a także nadanie innych przywilejów przyczyniło się do rozwoju Dobrzynia. Miejscowość prowadziła ożywiony handel wiślany z Gdańskiem i rozwinęła się w spore jak na ówczesne czasy miasto. Rozmiary Dobrzynia ilustruje liczba posiadanych świątyń których posiadało w owym czasie aż osiem. Złoty wiek dla miasta przeminął wraz z wojnami szwedzkimi. W ich wyniku miasto zostało dwukrotnie zniszczono w 1656 i 1659 r. Pod koniec XVIII wieku miejscowość weszła w skład II zaboru pruskiego. Po okresie Księstwa Warszawskiego miasto przyłączono do podległego Rosji Królestwa Kongresowego. Kres zaborów nastąpił dla Dobrzynia w 1918 r. Po okresie okupacji nazistowskiej miasto ponownie włączono do Polski i współcześnie liczy niecałe dwa i pół tysiąca mieszkańców.

Mimo dawnej świetności, w Dobrzyniu zachowało się jedynie kilka zabytków. Miasto posiada pierwotny układ urbanistyczny. Najważniejszym obiektem dziedzictwa kultury jest zespół poklasztorny franciszkanów – zakonu który osiedlał się tylko w miastach. Jego budowa trwała od 1279 do 1316 r. Częste zawieruchy wojenne wymuszały liczne odbudowy kościoła pod wezwaniem Wniebowzięcia Najświętszej Marii Panny, w wyniku czego zatracił on dominujące cechy stylowe. W 1795 r. wybudowano nowe, murowane budynki klasztorne. Wewnątrz kryje się wystrój głównie z XVIII i XIX wieku. Drugim zabytkiem miasta jest neogotycka kaplica cmentarna świętego Józefa. W jej wnętrzu odnajdziemy wystrój powstały w XVIII i XIX wieku. Następnym zabytkiem Dobrzynia jest skromna resztką gotyckiego kościoła farnego, opodal którego znajduje się potężne grodzisko na Górze Zamkowej, gdzie w średniowieczu mieścił się kasztelański gród; jest to obecnie punkt widokowy na Zalew Włocławski.

Współrzędne geograficzne:

adres strony: <http://paszport.kujawsko-pomorskie.kujawsko-pomorskie.travel/pl/dobrzyn-nad-wisla>

Odnosiniki

[1] <http://paszport.kujawsko-pomorskie.kujawsko-pomorskie.travel/pl/dobrzyn-nad-wisla>